

Štev. 8. Leto 2.
Izhaja dvakrat na mesec.
Naročnina četrletno 12 dinarjev.

Uredništvo in upravlništvo:
Ljubljana, Karla Marksa trg 2 (prej Turjaški
trg), kamor naj se tudi pošiljajo rokopisi.

Svoje pravice bodo uveljavili železničarji le z združeno močjo. Zavedajte se tega, trpini in organizirajte se vsi v USŽJ

Pripravimo se, da dostojno praznujemo Prvi maj 1927.

Proslava Prvega maja, praznika Dela pada letos v dobo, ko visi nad glavo proletariata ter ga tlačijo k tlom težka gospodarska kriza, socialno-politična reakcija in vojne nevarnosti.

Kapitalistični razred vseh držav, pa tudi Jugoslovanske, se je izkazal nesposobnim, da reši problem gospodarske krize, ki, kakor more, pritiska vse sloje, a v prvi vrsti delavski razred. Brezposelnost kot posledica te gospodarske krize davi delavski razred na celi črti. Buržujske vlade niso ničesar stvarnega podvzele niti podvzamejo, da to brezposelnost odstranijo ali jo vsaj ublažijo. One mirnodušno gledajo, kako delavske mase propadajo od bede in gladi. Edina skrb teh vlad je, da se te strahovite posledice gospodarske krize vržejo na pleča delavskega razreda. V tem cilju se zvišujejo davki, se štedi, reducira osebe in plače, kar je posebno videti pri železničarjih. V kolikor se gospodarska kriza postruže, tako se postruže pritisk na delavski razred.

Socialno-politična reakcija, katere se poslužujejo vse vlade, da bi svoje težnje, izmognati delavski razred do zadnje kaplje, izpenile, se povečuje dan na dan.

Poleg vsega tega nastaja nevarnost nove vojne, ki je vedno večja. Velike kapitalistične sile, ki se bore za hegenomijo, pehajo svoje narode v nove vojne in v nova klanja, ki groze uničiti ne samo zadnje sledi politične demokracije nego tudi zadnje ostanke človeške civilizacije sploh.

Ta vojna nevarnost je posebno velika na Balkanu, kjer imperialistična politika fašizma v Italiji dela upore za to, da izzove požar nove vojne, ki bi pomenil konec vsake ekonomske in politične samostojnosti balkanskih narodov.

Pred to veliko nevarnostjo je dolžnost in naloga vsega razrednozavednega proletariata, da strne in združi svoje vrste v ono mogočno celoto, ki bo sposobna da brani svoje proletarske interese. Proletariat, kot borbeni razred lahko z uspehom brani svoje interese, ako so njegove vrste kompaktne in enotne. Kjer tega ni, je proletariat obsojen že v naprej na neuspeh in poraz. Na razcepljenosti in neslogi proletariata zida kapitalistična reakcija svoje zmage in triumpfe.

Zato se naj na dan Prvega maja bolj, kakor kedaj poprej manifestira vroča zahteva, da se preneha z razcepljenostjo in neslogo proletariata. Proletariat naj na dan Prvega maja pokaže, da je enoten v borbi za svoje pravice in za odbijanje navala reakcije. Proletariat Prvega maja naj pokaže, da mu je dovolj medsebojne borbe in da zahteva popolno združene strokovnih organizacij in ustvaritev enotnega političnega pokreta.

Proletariat Prvega maja naj protestira proti politični in socialni reakciji in za pravico strokovnega organiziranja.

Socialna reakcija je uničila delavsko zakonodajo in pogoje dela silno poslabšala. Prvega maja mora krepko odmevati protestni glas proletariata proti uničenju delavske zakonodaje in za njegovo popolno veljavo in razširjenje v korist delavskega razreda.

Železničarje se je ravno sedaj silno udarilo. Zmanjšale so se jim plače, reducirale se je osebe, pošiljajo se na brezplačne dopuste, gazi se 8urni delavnik. Zato železničarji Prvega maja vsi, kakor eden na plan, da protestirate zoper tako reakcijo.

Naj živi praznik Dela, Prvi maj!

„Socialna“ politika generalsko-klerikalne vlade.

Nedeljski »Slovenec« prinaša med ostalimi tudi daljši članek, v katerem hoče zakriti pogubonosno politiko generalsko-klerikalne vlade, ki je letos hotela z enim mahom uničiti na stotine slovenskih železničarjev, kar je tudi izvršila.

Ni pa bilo tej gospodi, ki vedno govori, da je edina predstavnica Slovenije in ki edina bo rešila železničarje pred krutimi režimi (kot je govorila ta stranka ob volitvah) dovolj, da je železničarje izročila lakoti in bedi, ampak se hoče sedaj iz njih nesreče še norčevati.

Članek v »Slovincu« se glasi:

Naravnost zlobno je že, kakor zadnji čas socialisti v svoji divji gonji, osvojiti si Maribor, razburjajo ljudstvo in ga hujskajo. Pred par dnevi so nahujkali železničarje, da siromaki res niso vedeli, kaj vse se bo 1. aprila z njimi zgodilo. Vsi pa so prejeli v redu svoje plače. Nekaj je bilo upokojenih, kateri pa so itak že dosegli določeno število let za pokojnino. Nekaj je bilo prestavljenih iz ene sobe v drugo, to je od ekonomskega oddelka, ki je bil do zdaj za bivšo južno železnico posebej, pa je bil brez posla in se je ukinil, k drugim oddelkom. Socialisti pa so upali in želeli, res, imamo dokaze, da so želeli, naj bi se 1. aprila izvršila redukcija, kot so to protivladni listi napovedovali. Računali so, da bodo ti reduciranci prišli na shod, ki bo moral služiti za okrepitev socialističnega gibanja v Mariboru. Pa so se zaračunali. Redukcij

ni bilo. Kaj zdaj? Treba je trditi, da bodo, da se nameravajo že prihodnje dni itd. In tako se je zgodilo, da so govorili zoper to, kar se ni zgodilo, da so strahili ljudi s tem, kar se ne bo zgodilo, sklepali pa so, da so oni rešitelji, ki bodo vse uredili. Tako početje ni le demagogija, ampak je tudi hujskanje zoper red. Zato bo potrebno, da se bo na takih shodih od strani vlade zavračalo laži in nepotrebna hujskanja.

Čudimo pa se tudi mariborskemu delavstvu pa tudi ostalim Mariborčanom, da so tako lahkoverni. To sicer znači, da so sami dobri, odkriti, vendar je potrebno, da znajo mirno presojati položaj in ne nasedati raznim časopisnim in govorniškim demagogijam. Prav nič pa se ne čudimo demagogom, ki so spoznali to lastnost Mariborčanov, pa jo do skrajnosti izrabljajo. Ti pač hočejo priti do politične moči potom zavajanja in beganja ljudstva. Čas pa prihaja, da ti demagogi končajo svoje delo in da se narod reši pred zlorabljanjem.

Demagogi, ljudstvo vas bo obsodilo, ker ste ga varali!

Železničarji! Ali se je že kdo preje iz Vas tako norce delal? To reči vsa Vaša redukcija ni res! Delavci, ki ste na cesti, to ni res, da ne dobite plače in da Vaše družine stradajo! Profesionisti in delavci v kurilnicah, Vaše plače Vam niso znižane, saj pravi »Slovenec«, da smo mi demagogi!

Saj pravi »Slovenec«, »da mi hujskamo zoper red in da bo potrebno, da se bo na shodih od stra-

ni vlade zavračalo take laži in nepotrebna hujskanja«.

G. Žebot, Slovenska ljudska stranka in »Slovenec«, zavrnite takoj naslednje »laži in nepotrebna hujskanja«:

Za budžetsko leto 1927-28 prejelo je mašinsko odeljenje za izplačilo delavskih mezd tako pičlo odmerjen kredit, da bi bili vsled tega primorani znižati stalež delavcev.

Ker pa izvajanje sklepa kakor ga zahteva finančni položaj, preobčutno prizadel večje število delavcev, smo v izogib tega sklenili izvesti z veljavnostjo od 25. III. 1927 sledeče redukcije urnin:

Pri pom. delavcih ostane urnina do 4.25 Din (incl.) neizpremenjena.

Pri profesionistih ostane urnina vključno 5 Din neizpremenjena.

Pri pomožnih delavcih se urnina od vključno 4.50 Din do 5.25 Din (vključno) zniža za 0.25 Din in od vključno 5.50 Din naprej za 0.50 Din.

Pri profesionistih se urnina od vključno 5.25 Din do vključno 6.25 Din zniža za 0.25 Din in od vključno 6.50 Din naprej za 0.50 Din.

Najvišja urnina pri pomožnih delavcih je določena za 6 Din, pri pomožnih kurjačih z ozirom na njihove premije in kilometrino na 5.50 Din.

Najvišja urnina pri profesionistih je določena na 8 Din. Ključ, kurjači pa imajo najvišjo urnino z ozirom na premije in kilometrino 5.50 Din.

Vključ tem redukcijam pa prekoračimo za znatne vsote nam za urnine dovoljeni kredit. Upamo pa, da prejmemo za prekoračeno vsoto naknadni kredit.

Sele na podlagi tega naknadnega kredita nam bodo osigurani izdatki za akord, čezurno delo in trošnine. Radi tega morajo edine, dokler ne prejmemo zaprosenega naknadnega kredita, kar najbolj omejiti izdatke za akord, čezurno delo in trošnine, za kar so načelniki osebno odgovorni.

Hkrati določimo, da akordni zaslužek posameznega delavca ne sme presegati 25 odstotkov od urnine za čas, ko je delavec zaposlen pri akordnem delu.

Visočino izdatkov za čezurno delo prejmejo kurilnice v kratkem.

Izkaz

o določitvi urnin z dne 25. marca 1927.

Tek. št.	Ime in priimek	Vrši službo kot	Dosedanja urnina		Za 10% zmanjšana urnina		Po komisiji odobrena urnina		Merodajni razlogi za znižanje urnine za več ali manj kot 10%	Opomba
			Din	p	Din	p	Din	p		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	A	post. del.	5	25	4	72 ⁵	4	50	Ima posestvo	
2	B	sklad. del.	4	25	3	82 ⁵	3	80	brez otrok	
3	C	del. kot kretnik	4	—	3	60	3	60		
4	D	post. delavec	3	—	2	60	3	—	najnižja urn.	
Vsota . . .			16	50	14	85	14	90		

Podpisi članov komisije.

Tolmačenje vzorca: Postaje izpolnijo stolpce 1, 2, 3 in 4 nadpisom odgovarjajoče ter seštejejo zneske stolpca 4. V stolpec 5 vnesejo za 10 odstotkov znižane urnine posameznih delavcev, pri čemer je upoštevati tudi tisočinke. Končna vsota stolpca 5 mora biti natančno za 10 odstotkov manjša napram vsoti stolpca 4. V stolpcu 5 dobljeno končno vsoto je zaokrožiti tako, da se zneski od 5 in več para zaokrožijo na 10 navzgor, zneski izpod 5 para pa se opustijo. To zaokroženo vsoto je vpisati v rubriko končne vsote stolpca 6. Upoštevajoč to vsoto naj potem komisija, oziraje se na gori navedene okolnosti, določi pri posamezniku končno novo znižano urnino.

Pri tem je paziti, da bodo nove urnine zaokrožene na 10 para (3.—, 3.10, 3.20, 3.30, 3.40 Din itd.). Izkaze vpošljite najkasneje do 10. aprila t. l. v dvojniku odeljenju III/2 v odobrenje, nakar se en izvod po odobritvi vrne postajam.

Glede otvarjanja in obračuna delavskih kreditov ostanejo tudi v bodoče določila okrožnice št. 51-III. iz leta 1926 v veljavi.

Iz istih razlogov kot urnine znižujemo z dne 25. marca 1927 tudi vse pavšale za čiščenje in to za 50 odstotkov.

Načelnik saobračajnega odeljenja:
Benedek s. r.

Z ozirom na predstojee naročamo edinicam, da v pl. spiskih delavcev za dobo 25. III. do 24. IV. 1927 vpišejo v rubriko 5 dosedanja urnino ter v rubriko 7 pa sedanjo zmanjšano urnino na podlagi katere se obračunajo zaslužki.

Načelnik mašinskega odeljenja:
Ing. Dolinšek I. r.

Kaznujte te »hujskače«, pa še naslednje:

Okrožnica št. 22-III-27.

Predmet: Znižanje delavskih urnin.

Vsem postajam in zastopstvu SHS v Postojni!

Ker direkcija ni prejela zadostnih kreditov za izplačilo delavcev v budžetnem letu 1927-28, je primorana zaenkrat znižati z veljavnostjo od 25. marca 1927 do nadaljnjega vse dosedanje delavske urnine za 10 odstotkov.

Vsled tega imajo postaje takoj izvesti prevredbo delavcev iz dosedanjih na nove znižane urnine in to potom komisije, ki naj sestoji iz 4 članov in sicer: 1. šefa stanice; 2. enega uradnika; 3. enega delovodje in 4. enega izmed starejših delavcev, ki ga imenuje šef stanice. V postajah z malim staležem osebja sme biti število članov komisije tudi manjše kakor 4.

Pri prevajanju na nove urnine naj služi načelo, da sme znašati najvišja urnina največ 7.50 Din, a najnižja naj ne bode manjša kot 3 Din, kar odgovarja po izkazu Državne borze dela sedanjim tržnim cenam v ljubljanski in mariborski oblasti. Nadalje naj postopajo komisije na ta način, da bodo, upoštevajoč sposobnost, pridnost in službeno vporabo poedinih delavcev, skrcile temu primerne urnine posameznim delavcem tudi za več, event. manj, kot 10 odstotkov, tako da bode končna vsota vseh reduciranih urnin v vsaki postaji za 10 odstotkov manjša napram vsoti dosedanjih urnin.

Stalež delavcev na postajah naj ostane dosedanj in se event. spremembe izvrše le po predhodnem odobrenju direkcije.

Prevredbo na reducirane urnine izvršite po sledečem lastnoročnem sestavljenem vzorcu:

Sigurno pa boste takoj zaprli sledeče rušitelje reda:

Vsem gk. nadzornikom proge!

V smislu direkcijskega odloka se zmanjša za budžetsko leto 1927-28 kredit delavskih mezd za 42 odstotkov.

Da se bode moglo s tem skrcenim kreditom izhajati, je direkcija odredila, da se službo odpove vsem pogodbenim delavcem tako, da izstopijo dne 31. III. 1927. Dalje smejo delati ostali delavci, počenši s 1. aprilom 1927, nenjaje samo samo 4 dni v tednu, tako da bo orga vedno zasedena. Pogodbenim delavcem je službo takoj odpovedati ter izvršitev javiti. Šef sekcije.

Ali rabite še kaj dokazov za to, da ste ravno vi največji demagogi in škodljivci slovenskih železničarjev, ki so se vam, žal, dolgo dali voditi za nos?

Slovenski železničar si bo te krute udarce zapomnil, zagotovimo pa vas, da jih bo tudi prebolel in si zbral svoje moči ter vam bo pošte-no povrnil ta udarec.

Redukcija se je s 1. aprilom 1927 izvršila pravzaprav samo v Slove-

Kako se pripravljáš na Vsedelavski izlet?

niji, to je v okviru ljubljanske direkcije, med tem ko zagrebška direkcija k redukciji sploh ni pristopila, ter si je znala uravnati kredite tako, da ni bilo treba zniževati plač.

Leta 1920 je radikalno-klerikalna vlada z najhujšim nasiljem zatrla stavko železničarjev, ki so se borili za ureditev svojih delovnih pogojev. Leta 1927 ista vlada v novi izdaji meče železničarje na cesto, jim znižuje plače in istočasno podaljšuje delovni čas.

Leta 1920 je klerikalno-radikalna vlada zatrla strokovno železničarsko organizacijo, češ da je pripravljala »boljševiški prevrat«, leta 1927 klerikalno-radikalna vlada ne potrди pravil železničarske organizacije, istočasno pa je odpustila samo pri ljubljanski direkciji 400 uslužbencev; v kurilnicah in delavnicah je odredila znižanje urnih plač delavcem in profesionistom po 25 in 50 para na uro, podaljšanje dnevnega delovnega časa, obenem pa skrajšanje tedenskega dela na 4 dni, tako da bi zaslužil delavec mesečno 500 Din.

Vlada pravi, da nima denarja. Za železničarje ni denarja. Za bivšo črnogorsko dinastijo ga je bilo pa takoj 42 milijonov dinarjev!

Ko smo ob nastopu radikalno-klerikalne vlade stavili svoje socialne zahteve, nam je odgovoril »Slovenec« porogljivo: »Ali hočete še zlate ure?« — Mesto zlatih ur se meče delavstvo za velikonočne praznike na cesto in se mu odvzema še tisto borno plačo, ki jo je imel prej.

Lani je Trboveljska družba reducirala rudarje. Vsa javnost je

bila proti TPD in z rudarji. Letos pa država pod vodstvom klerikalne vlade sledi po stopinjah TPD.

Med delavstvom je vzpričo vsega tega zavladalo strašno ogorčenje. Savez Železničarjev je sklical za soboto in nedeljo, dne 2. in 3. aprila, samo v Sloveniji 20 protestnih shodov. Strokovna komisija je pozvala vse delavstvo, da se udeleži te protestne akcije. Najimpozantnejša demonstracija proti reakcionarnemu ukrepu vlade in za delavske pravice je bila v Mariboru. Drugi, tudi dobro obiskani shodi so se vršili v: Ljubljani, Ptuj, Ormožu, Zalogu, Brežicah, Limbušu, Litiji, Grobelnem, Novem mestu, Krškem, Dravogradu-Mežici, Logatcu, Borovnici, Zidanem mostu, Stični, Pragerskem, Vuzenici in drugod.

V Celju in Kranjski gori so bili shodi prepovedani!

V Kranjski gori je žandarmerija preganjala delavce po posameznih gostilnah.

Toda moti se gospoda, ako misli s tako »socialno« politiko rešiti delavsko vprašanje.

Delavcem kličemo: Samo ogorčenje in mrmranje nič ne pomaga. Stopiti je treba v enotne strokovne organizacije in bojevati trajen in dosleden boj:

Proti redukcijam!

Proti znižanju plač!

Proti podaljšanju delovnega časa!

Proti kršenju šurnika!

Za svobodo organiziranja, govora in tiska!

proti takemu postopanju Ministarstva saobračaja ter zahtevajo:

da se takoj odobri naknadni kredit za progovno delavstvo, prekličejo vse redukcije urnih plač v kurilnicah in delavnicah, sprejme se odpustene progovne delavce v službo nazaj ter takoj pristopi k končni ureditvi delavskega vprašanja, ki je nerešeno že 8 let in voliti delavskih zaupnikov, kar je uzakonjeno že 7 let, a se je dosedaj vedno sabotiralo od uprave, ki bi morala v prvi vrsti spoštovati zakone.

Železničarsko osobje, zlasti pa posebno delavstvo, ki je pri sedanjih nizkih plačah obsojeno na glad z dru-

žinami vred, zahteva, da se gornjim upravičenim zahtevam ugotovi, v nasprotnem slučaju pa javno odklanja vsako odgovornost za posledice, ki bodo vsled zadnjih izpadov uprave nastale.

Istočasno pa se obrača na vso široko javnost, da železničarje v njih borbi za obstanek po vseh svojih močeh podpre in jim stoji na strani ter tako sopolmore, da se reši železničarje in njih družine pred propadom ter istočasno s tem tudi izbegne svoji lastni gospodarski krizi in lastni življenski nevarnosti vsled nezadostnega vzdrževanja prog.

Salamonska razsodba.

V novembru 1926 smo poročali o disciplinski obsodbi s. Stanko Jurija, ki ga je ljubljansko disciplinsko sodišče brez vsakih pozitivnih dokazov na golo ovadbo srezkega poglavarja obsodilo na izgubo napredovanja za dve leti in na odtegotanje prejemkov za 10% za dobo enega leta.

Proti popolnoma neutemeljeni obsodbi je s. Stanko vložil na disciplinsko sodišče I. stopnje sledeči priziv:

Pritožujem se proti zgoraj navedeni sodbi, ker je I. sodišče prekršilo predpise X. poglavja zakona o državnem prometnem o-sobju in ker je tudi sicer ostala preiskava tako nepopolna in nezadostna, da zadeva še ni bila zrela za končno sodbo.

Utemeljitev.

Obtožen in obsojen sem bil, da sem dne 13. maja 1926 ob priliki shoda železničarjev na Rakeku zlonamerno napadel in kritiziral železniško upravo na način, ki je bil sposoben rušiti red in disciplino med uslužbencem.

Ta dejanski stan subsumira napadena sodba pod čl. 14/5 zakona od dpo.

Ta člen pa ima naslednje besedilo: »Vsako zlohotno kritiziranje naredb in postopanja oblastev z namenom rušiti red in disciplino«.

Ako primerjamo besedilo tega člena in tenor obsodbe, je takoj jasno razvidno, da se ne krijeja dejanska stana v zakonu in v sodbi. Že iz tega je razvidno, da napadena sodba krši zakon v bistvenem pogledu. Dejanski stan, ki ga navaja sodba je mnogo obsežnejši in v bistvu popolnoma drugačen kakor pa oni, ki ga vsebuje zakon, na katerega se ravno sklicuje I. sodišče.

Disciplinski predpisi sploh ne poznajo disciplinskega pregreška, ki bi se dal subsumirati pod dejanski stan omenjen v sodbi. Obtožen in kaznovan sem bil tedaj radi pregreška, ki ga zakon sploh ne pozna in ga ne predvideva nobena določba.

Kakor pa velja v splošnem kazenskem postopanju strogo načelo »nullum crimen sine lege«, tako mora obveljati to načelo z isto strogostjo tudi v disciplinskem postopanju, ki znači samo posebno vrsto kazenskega postopanja. Ako bi šli preko tega načela, ki velja danes v vsaki pravni državi, potem odpremo na široko vrata: samovolji in brezmejnemu preganjanju uslužbencev.

Že iz tega razloga samega bi bilo napadeno sodbo razveljaviti in me prostiti od obtožbe.

Poleg tega pa uveljavljam še ta prizivni razlog, da je ostala preiskava sama nepopolna in nezadostna, da zadeva sploh še ni bila zrela niti za obtožbo, še manj pa seveda za sodbo.

Temelj za mojo obsodbo tvori poročilo okrajnega glavarja v Logatcu, ki se je udeležil kritičnega shoda kot zastopnik vlade. Že tekom preiskave pa tudi pri glavni razpravi sem povdarjal, da je to poročilo pomanjkljivo in netočno. Skliceval sem se radi tega na železničarje, ki so se shoda udeležili in sicer na Leopolda Ogrina, Franca Mikea, Vinka Brusa in Karla Siarda ter predlagal, da se jih zasliši kot prič o tem, kaj sem govoril na shodu. Ravno tako sem tudi predlagal pri glavni razpravi, da se zasliši okrajnega glavarja v Logatcu o vsebini mojega govora, da se tako točno in nedvoumno ugotovi, če sem se s svojim govorom pregrešil proti disciplinskim predpisom ali ne.

Sem tajnik »Ujedinjenega Saveza železničarjev Jugoslavije« s sedežem v Ljubljani. Dne 13. maja 1926 je organizacija priredila na Rakeku člansko zborovanje, kjer sem poročal jaz in zagovarjal naš predlog o »sporednih pridelavnostih«, ki smo ga mi vložili. Utemeljujoč ta predlog sem navajal suhe številke koliko dobe posamezni uslužbenci premij, navajajoč posamič premije kurjača, strojevodje, delovodje in končno tudi omenil koliko dobiva računovodja in načelnik strojnega oddelka. To sedanje stanje glede izplačevanja premij sem primerjal z našim predlogom, ki smo ga mi predložili generalnemu ravnatelju.

Poročilo okrajnega glavarja pa ne navaja vseh števil, kakor sem to storil jaz, marveč vsebuje samo iz zveze mojega govora iztrgane podatke o odnosnih prejemkih načelnika strojnega oddelka inženirja Dolinskega. Vsled tega dobi stvar seveda čisto drugo lice, zlasti v zvezi z posebnimi pripombami okrajnega glavarja. Ob isti priliki sem govoril tudi o korupciji in zastopal stališče, da je predpogoji zdrave uprave in rednega prometa, da se napove najhujši boj korupciji in zlorabljanju državnega imetja. Specielno sem omenjal korupcijo pri bolniškem fondu ter črpal svoje podatke

iz poročila centralnega upravnika, ki so ga dobili vsi delegati bolniškega fonda na glavni skupščini. O tem poročilu so pisali vsi časopisi in o njem se je govorilo na nešteti železničarskih shodih.

Navedel sem malverzacije, ki so se vršile pri ljubljanski progovni sekciji, odnosno pri kurilnici, vsled katerih je bilo aretiranih več uslužbencev. Glede nerednosti pri ljubljanski direkciji sem navajal v prvi vrsti zaračunavanja čezurnega dela. Grajal sem, da si zaračunavajo čezurno delo ljudje, ki sploh ne prihajajo čez uro v pisarno in da opravljajo čezurno delo uslužbenci, ki bi lahko svoje posle izvršili v rednem službenem času. Istotako sem grajal prakso pri ljubljanski direkciji, da si zaračunavajo premo-govne premije še vedno uslužbenci, ki nimajo s prihrankom premo-ga ničesar opraviti, ki vrše samo gole pisarniške posle in ki so tudi sicer zgubili pravico do premo-govnih premij vsled ukinjenega odnosnega pravilnika, kar se je zgodilo s 1. aprilom t.l. V ostalem sem glede premo-govnih premij povdarjal, da je v dobi štedenja in pomanjkanja kreditov treba varčevati pri premijah, da bi se z ukinjenjem premij za pisarniške organe prihranilo mesečno toliko denarja, da bi se s tem lahko plačalo 15 progovnih delavcev.

V celem svojem govoru pa niti enkrat nisem napadel osebno ravnatelja dr. Borka.

Priče, ki sem jih predlagal so bile sicer zaslišane tekom disciplinskega postopanja, niso pa bile vabljeni k glavni razpravi. Okrajni glavar v Logatcu pa sploh ni bil zaslišan, četudi se je ugotovilo pri glavni razpravi, da si je delal tekom mojega govora samo posamezne beležke in da ni stenografiral mojih izjav. Vsled tega je pač razumljivo, da je to poročilo, ki tvori podlago moji obsodbi pomanjkljivo in netočno. Že iz tega razloga in ker tudi sicer nasprotuje to poročilo izpovedbam zaslišanih prič bi bilo moralo zaslišati okrajnega glavarja in ga eventualno konfrontirati z zaslišanimi pričami, ki bi jih moralo I. sodišče zapriseči ako je dvomilo o resničnosti njihovih izpovedb, kakor to izhaja iz razlogov navedene sodbe.

Iz tega sledi, da je ostalo postopanje pomanjkljivo in da je I. sodišče s tem prekršilo določbe čl. 162/6 in 166/5 zakona o dpo.

Ta pomanjkljivost postopanja pa ima za posledico, da je ostala preiskava tako nepopolna in nezadostna, da zadeva sploh še ni bila zrela za obtožbo, še manj pa za sodbo.

Značilna je v tem oziru izjava, ki jo je podal ob priliki utemeljitve obtožnice tožitelj, ki je sicer predlagal mojo obsodbo pri tem pa pristavil, da so podani samo indicije za mojo krivdo, da pa manjkajo pozitivni dokazi. Tožitelj se je tedaj sam zavedal, kako nepopoln in nezadosten je obtežilni material. Kljub temu pa me je senat obsodil in to še radi pregreška, ki ga zakon sploh ne predvideva.

Danes se še končno dotaknem razlogovanja navedene sodbe!

I. sodišče mora samo priznati, da so zaslišane prič izpovedale meni v prid in da so v tem oziru v nasprotju s poročilom okrajnega glavarja. Vendar se napadena sodba na njihove izpovedbe ne ozira, četudi se medsebojno popolnoma ujemajo, češ, da gre poročilo političnega oblastva popolna verodostojnost.

To postopanje je pač kvalificirati kot edinstveno, ker priča o popolnem nerazumevanju kazenskega postopanja. Prvo sodišče je popolnoma prezrlo upoštevati značaj tega poročila, ki v bistvu ni drugega kakor ovadba, ki naj da ravnateljstvu povod za uvedbo disciplinskega postopanja. Ovadba kot taka pa fungira v vsakem kazenskem postopanju šele kot dokazilo podrejenega značaja. Napadena sodba pa je vzela ovadbo kot glavno dokazilo, ne da bi se bilo preje preizkusilo potom drugih dokazil, v koliko odgovarja ta ovadba resničnemu poteku mojega inkriminiranega govora.

Kakor trpi celo postopanje z obtožnico vred na pomanjkanju smisla za izvajanje zakonitih določb in modernih načel kazenskega postopanja, tako se očituje to pomanjkanje tudi v sodbi in v njenih razlogih.

Z ozirom na nezakonitost sodbe, kateri manjka podlaga v zakonu, mi sploh ne bi bilo treba, da bi se spuščal v nadaljno razlagovanje glede krivde.

Da pa se moji pritožbi ne bi očitala enaka nepopolnost, se hočem spustiti v analizo razlogov glede moje krivde z ozirom na dejanski stan, ki tvori tenor sodbe, četudi zakon nikjer ne vsebuje takega dejanskega stanu.

Predvsem je značilno, da napadena sodba v svojih razlogih nikjer ne ugotavlja, v čem je obstajalo moje »zlonamerno« napa-

SPOMINU PADLIM 24. APRILA 1920 NA ZALOŠKI CESTI.

Sedmo leto je preteklo in zopet je tu dan, 24. april, ko so žrtve Zaloške ceste, zahtevajoč kruh, dobile — svinec. Takrat se je železničarjem vzelo mnogo pravic, s trdom priporjenih. In letos, sedmo leto po tistem usodopolnem dnevu, so se nam vzele še te, ki so ostale. Znižale so se nam plače, mnoge se je vrglo na cesto in mnogim se daje dopust — brez plačila, da gladujejo s svojimi ženami in otroci.

Takrat, leta 1920, je bila na vladi Slovenska Ljudska Stranka. Letos, 1927, je tudi na vladi Slovenska Ljudska Stranka.

Sedem let je preteklo od tedaj, ko je bila Zaloška cesta kri železničarjev. Oni, ki so takrat mislili, da zaduše krik gladnih po kruhu, ako odgovore s svinčenkami, so se zmotili. Mi se zbiramo in organiziramo in Vaš duh je med nami in nas bodri k boju za svoje pravice. In borili se bomo!

Vam žrtve, sodrugi iz Zaloške ceste, kličemo:

Slava Vam!

Spomenica iz protestnih shodov.

Kraljevski vladi,

Beograd.

Ministarstvu saobračaja,

Beograd.

Parlamentarnim klubom,

Beograd.

Vsej javnosti!

Železničarji, zbrani na javnih železničarskih protestnih shodih z obžalovanjem konstatirajo sledeče:

1. da Ministarstvo saobračaja popolnoma ignorira vse odredbe o socialni zaščiti delavstva, sploh ne vpoštevata zakona o zaščiti delavcev ter krši ostale zakone, v kolikor govore v prid o-sobju,

2. da so merodajni faktorji železniškim delavcem in uslužbencem vedno obljubljali poboljšanje njih težkega položaja, čim se razmere v državi nekoliko uredijo, da izdaja uprava vedno okrožnice v katerih apelira na nadzorovalno osobje, da pri-ganja podrejeno delavstvo k delu ne oziraje se na njih vsled nezadostne prehrane izčrpane fizične moči;

3. da v interesu štednje začne zmanjševati prejemke vedno delavstvu, ki je danes najslabše plačano, dasi je od njega odvisna vsa produkcija, med tem, ko nekaznovano pusti

širiti se korupcijo ter ljudi, ki oškodujejo upravo za milijonske zneske, enostavno upokoji;

4. z ogorčenjem pa celokupno osobje obsoja nastop uprave, ki po ministru saobračaja izjavlja, da se bo prihodnje leto vodila politika izdatkov v nadaljnjem zmanjševanju izdatkov o-sobja, da se tako zmanjša režija in poceni naše železnice.

S 1. aprilom 1927 izvedena redukcija pomožnega delavstva, ki je brez vsake odpravnine postavljeno na cesto, brzozjavne upokojitve uslužbencev, katerim niso za prihodnje mesece zasigurani nikaki pokojninski prejemki, uvedba dveh dni brezplačnega dopusta progovnim delavcem, znižanje urnih plač delavcev in profesionistov v kurilnicah in delavnicah, jasno dokumentira stališče najvišjih upravnih organov, da se mora delovnega človeka izčrpati v dosego čim večjega profita do skrajnosti, ne oziraje se na dejstvo, da bo to imelo za posledico popolno uničenje naših prometnih naprav in prometa sploh ter anarhijo in nereda v dosedaj še redno poslujoče železnice.

Ugotavljajoč gornje, celokupno železničarsko osobje, nastavljeni solidarno s profesionisti in delavci

ogorčeno protestirajo

danje in kritiziranje železniške uprave. Zlonamernost pa tvori bistveni znak dejanskega stanu, kakor ga vsebuje obtožnica in tenor sodbe.

Nadalje ugotavlja ovadba sama, to je poročilo okrajnega glavarja, da sem navajal konkretne oblike korupcije; zato je nepojmljivo in nerazumljivo, kako more priti prvo sodišče do gorastnega sklepa, ki je v pravni demokratični državi nemogoče, češ, da sem se moral zavedati, da z omenjenim iznašanjem razmer v železniški upravi povzročim nezadovoljnost in mržnjo do uprave pri uslužbenecih in da je popolnoma irelevantno, v koliko odgovarjajo moje trditve istini in v koliko ne. Napačno je naziranje navedene sodbe, da se z iznašanjem nepravilnosti in korupcije, ki se vrši pri železniški upravi, povzroči mržnja in nezadovoljnost do uprave, kar ima baje za posledico kršenje reda in discipline.

Tako naziranje mora dovesti celo železniško upravo v absurdnost. To v bistvu ne pomeni družega, kakor, da mora železniški uslužbenec gledati in molčati o vseh nepravilnostih, ki se vrše pri železnici, ker se sicer izpostavi nevarnosti disciplinske preiskave in sodbe.

Poskus konstrukcije družega dela dejanskega stanu sloni na tako šibki logiki, da ne prestane niti dobrohotne kritike. Sodba je tedaj tudi v tem oziru popolnoma zgrešena ali pa, da se poslužim besed tožitelja: »Za mojo krivdo manjkajo vsi pozitivni dokazi.«

Končno ni prezreti še enega dejstva, to je da je kazni, ki se mi je naložila, tako drakonistična, da pač ni kmalu najti temu primere, zlasti, če se upošteva moja odlična službena kvalifikacija.

Z ozirom na zgoraj navedene okolnosti predlagam, da se navedena sodba spremeni in mene oprosti vsake krivde in kazni, odnosno, da se razveljavi in zadeva vrne prvega sodišču v ponovno postopanje.

Če bi pa sodišče proti pričakovanju smatralo mojo krivdo za dokazano, potem pa predlagam, da se izrečena kazen primerno zniža.

Imelo je sedaj besedo disciplinsko sodišče v Beogradu, ki je razsodilo: **Presuda.**

Drugostopenjski Disciplinski Sud pri Generalnoj Direkciji Državnih Železnica u Beogradu kao nadležnog po krivici Jurija Stanka, koga tuži Direkcija Državnih Železnica u Ljubljani.

Za delo iz čl. 149. tač. 5. Zakona o državnem saobraćajnom osoblju.

Prisutni: Predsednik suda: Josip Petrić, Sudije: Ivan Ristić, Mih. Nikolić, Stevan

Valter i Stevan Stojnić. Delovoda: Sp. M. Atanacković.

Državni tužilac: Drag. Ž. Dordević.

Po blagovremeno izjavljenoj žalbi optuženog Stanka na presudu Prvogostepenog Disciplinskog Suda pri Direkciji Državnih Železnica u Ljubljani od 23. oktobra 1926. godine, D. Br. 73/26, Drugostepeni Disciplinski Sud pri Generalnoj Direkciji Državnih Železnica razmotrio je sva akta svoja predmeta, izjavljenu žalbu okrivljenog Stanka kao i presudu Prvogostepenog Disciplinskog Suda pri Direkciji Državnih Železnica u Ljubljani od 23. oktobra 1926. god. D. Br. 73/26, kojom se okrivljeni kažnjava umanjnjem sa 10% od redovnih primadležnosti za godinu dana i isključenjem iz unapredjenja za dve godine, pa je našao, da je okrivljeni kriv i da ga treba kazniti.

Sa izloženog a na osnovu čl. 177 i 191. Zakona o državnom saobraćajnom osoblju, Drugostepeni Disciplinski Sud pri Generalnoj Direkciji Državnih Železnica u Beogradu

Presudjuje:

Da se presuda Prvogostepenog Suda pri Direkciji Državnih Železnica u Ljubljani od 23. oktobra 1926. g. D. Br. 73/26 osnaži.

Ovu presudu dostavlja Direkciji Državnih Železnica u Ljubljani.

Presudeno u Drugostepenom Disciplinskom Sudu pri Generalnoj Direkciji Državnih Železnica u Beogradu 28. marta 1926. g. D. Br. 21473/27.

Predsednik Drugostepenog Disciplin. Suda:

Josip Petrić.

Delovoda:

Sp. M. Atanacković.

Iz razsodbe ljubljanskega kot beograjskega disciplinskega sodišča je jasno razvidno, da so gotovi gospodje zgrešili svoj poklic, ko so vendar v tem slučaju pokazali tako sijajne sodniške zmoglosti.

Prvo razsodbo je podpisal Dr. Fat-tur, drugo Josip Pehić ter v slučaju potrebe oba gospoda toplo priporočamo in sicer prvega za »izrekanje« ob-sodb, drugega za »osnaženje« ob-sodb.

Gospoda na merodajnih mestih pa naj si dobro zapomni, da vsaka nasilnost rodi odpor in da bo še prišel čas, ko se bomo o tem in o sličnih slučajih še enkrat pogovarjali.

Prenehajmo z malomarnostjo in brezbriznostjo do samega sebe! — Organizirajmo se in bori-mo se!

Končno so bile sprejete točne direktive za nadaljne delo ter smotreno obrambo zadnjih železničarskih pravic.

Sodrug! V času, ko so vse organizacije vrgle puško in koruzo in se vdale v božjo voljo, se edino »Savez« smotreno bori za Vaše pravice in proti redukcijam.

Uspeh je odvisen od Vas, že-

Dopisi.

Brežice. Za nedeljo, dne 8. maja 1927 ob 7. uri zjutraj sklicuje pripravljalni odbor ustanovni občni zbor »Saveza železničarjev Jugoslavije« podružnice Brežice z dnevnim redom: 1. Poročilo centrale, 2. poročilo pripravljalnega odbora, 3. volitev odbora in kontrole, 4. slučajnosti. Vabimo vse železničarje iz Brežic in okolice, ki še niso pristopili, da čimprej pristopijo, zavečajo se, da le v močni organizaciji si bomo mogli priboriti uspehov.

Bistrica-Limbuš. V nedeljo, dne 24. IV. 1927 ob 8. uri dopoldne se vrši ustanovni občni zbor tukajšnje podružnice v prostorih gostilne Rudolfa Krajnc v Laznici z dnevnim redom: 1. Poročilo centrale, 2. volitev odbora, 3. volitev delegata za kongres, 4. slučajnosti. Vabimo še one železničarje, ki še stojijo izven naših vrst, da pristopijo in že soddločujejo na tem občnem zboru.

Novomesto. V nedeljo, dne 8. maja tl. se vrši v Novem mestu občni zbor tukajšnje podružnice. Čas, kraj in dnevni red objavimo prihodnjič. Danes pozivamo vse sodruge, ki so s članarino v zaostanku, da jo najkasneje do 1. maja 1927 poravnajo, da bodo imeli na občnem zboru glasovalno pravico.

Grobelno. Občni zbor tukajšnje podružnice se vrši v nedeljo, dne 8. maja tl. ob 11. uri dopoldne v prostorih gostilne Vrabč. Dnevni red: 1. Poročilo sedanjega odbora, 2. poročilo centrale, 3. volitev novega odbora, 4. volitev delegata za kongres, 5. razno. Sodrug! pripravite se na občni zbor in do tedaj pridobite še novih članov.

Zidanimost. Na tukajšnji postaji stanuje pet sprevodnikov-vlakovodij v upravnem stanovanju, kateri nimajo niti najmanjšega koščka vrta, da bi si mogli vsejati vsaj peteršilj ali salato. Zato pa imajo nekateri uradniki veliko prevelike vrtove, katerih niti izrabiti ne morejo za jedilne prideleke, ampak polovico za gojenje cvetlic itd. Dalje navajamo še drug bolj zanimiv slučaj. Neki gospod, ki je lansko jesen prišel v Zidanimost, ima pa kar tri velike vrtove na železniškem svetu, namreč veliko njivo ob železnici proti Radečam, vrt pod staro solo in vrt, ki ga je že v jeseni bivši g. načelnik Schulz odtrgal od Jelovšekovega stanovanja ter ga dal temu gospodu-samcu, ki ni železničar. — Gospodje pri direkciji, berite in sodite, če je tako početje pravilno, da ima privatna samska oseba na železniškem svetu kar tri velike vrtove, družinski očetje pa nimajo niti toliko vrta, kar je za nohtom črnega ter stanujejo v železniškem stanovanju. Če pa gospod privatnik res potrebuje toliko zemlje, naj mu pa občina in šolski svet kupita celo veleposestvo, saj jih je dovolj naprodaj.

Iz mariborske delavnice in progovne sekcije. Na nešteto pozivov in opominov v delavskem strokovnem in političnem časopisu, na intervencije Delavskih zbornic, Strokovne komisije itd., da naj se skuša brezposelnost omejevati na kakršenkoli način, se zdi, da imajo naši merodajni faktorji gluha ušesa. Nasprotno temu vidimo pri nas, da državna podjetja, kakor je n. pr. železnica, namesto da bi brezposelnost pobijala, isto še pospešujejo. — Srečal sem v teh dneh poznanega progovnega delavca, poročnega, očeta štirih otrok. Ne vedo, kako bi ga nagovoril, in svesti si njegovega položaja, ga vprašam: »Kako je prijatelj?« Pravi: »Kako bo, to naj ve sam vrag ter tisti gospodje, ki so tako pametni, da bi znali z borimi 500 Din rediti in oblačiti veččlansko družino!« Z grenkobo v srcu sem ga poslušal, ko mi je žalostno pripovedoval, da so mu v skladišču živili črtali dve tretjini kredita, t. j. od 540 Din na 180 Din! Pravi: »Človek res ne ve več, kaj bi; krasti ne smeš, pošteno delati in zaslužiti pa ti tudi ne pustijo več.« S čudnimi občutki sem se poslovil od njega. — Tako na progovni sekciji, skoraj v zasmeh k temu pa, kakor bi rekel človek, ravno v času, ko je udarila uprava po že itak revnih progovnih delavcih, pa se začneja na drugi strani v delavnici Maribor z čezurnim delom. Zavedni organizirani delavci moramo biti že iz principa proti vsakemu čezurnemu delu, ker se borimo za to, da mora delavec z šurnim fizičnim delom zaslužiti toliko, da bo mogel izhajati, drugi prosti čas pa potrebuje za izobrazbo, razvedrilo in počitek. Da pa se ravno v času, ko se izvaja jo redukcije in ko je brezposelnost velika ter še stalno raste med privatnim delavstvom na drugi strani izvajajo čezure, ne moremo razumeti. K temu bodi omenjeno še to, da smo dne 1. aprila, ko se je vršil v Mariboru pri Götzu naš protestni shod, pozvali delavstvo v kovačiji, da ta večer ne bi delali ter se udeležili shoda, da pa so se znašli trije privrženci žolte organizacije, ki so šli k delavstvu ter rekli, da bodo oni delali, ker njih ta shod nič ne briga ter da je itak večina v oddelku za to, da se dela. Vršilo se je nato glasova-

leznicarji, ako znate pravilno presoditi položaj ter strnete Vaše vrste v enotno bojovno falango, ki se bo odločno borila in tudi zmagala.

Če bo pa še nadalje vladala med železničarji razcepljenost, prerekanje in neodločnost, potem so obsojeni z družinami vred na pogin.

Ali hočete pošteno živeti in se za to boriti, ali v brezdelju in neorganiziranosti pustiti, da se Vas in Vaše družine uniči?

Odgovor je odvisen od Vas samih, železničarji!

nje, kjer se je pa še vseeno pokazal delavski čut solidarnosti ter se ta dan kljub temu, da tem kričanjem ni bilo prav, ni delalo čez uro. — Poročati bi vam imeli še, dragi sodrug! železničarji, da, če bi bili pri nas nekateri gospodje v vsem tako točni in dorežljivi, kakor so v nalaganju raznih neutemeljenih kazni, da bi se nam mogoče čisto dobro godilo. Dočim je v drugih oddelkih ta gonja nekaj ponehala, se je naenkrat pojavila v montaži, kjer nam v zadnjem času posebno pridno izkazuje to dobroto neki mladi inženjer. Ako misli ta gospod, da se mi delavci mučimo za naše težko prislužene pare za to, da nas bo on za vsak nič za iste prikršal v obliki kazni, potem se moti. Gospod inženjer, nalagajte kazni upravičeno ter mislite tudi na to, da si s takim postopanjem ne boste pridobili spoštovanja od strani delavstva! — H koncu omenimo še to, da nas je zadnji železničarski shod v Mariboru zopet vzpodbudil in nas prepričal, da je še odporna sila v železničarstvu ter da si isto ne bo dalo kratkoma poteptati vseh pravic. Zato vas pozivamo organizirani železničarji, vse še neorganizirane, da stopite čimprej v naše vrste! Podajmo si roke vsi zatirani in tlačeni! Močna organizacija bo naš spas, naša zaščita v vseh, splošnih kakor lokalnih zadevah. Torej na branik! Organizirani delavec.

Nekaj o redukciji po progah. Kakor nam poročajo delavci od vseh strani, se je redukcija vršila na sledeči način: Delavec, brez premoženja, odvisen samo od bornega zaslužka na progah, da je deloma prehranil sebe, ženo in svoje otročice, je danes odpuščen, čeravno je bil dober delavec in čeravno je bil od zdavnika spoznan za sposobnega, ali celo napravil izpit za kako višjo službo. Oni pa, kateri so bili od zdravnika pri pregledu nesposobni za sprejem in prov. fond itd., delajo še naprej, čeprav imajo tudi doma lepo posestvo, konje itd., kajti takemu je vseeno, če po izplačilu plača pet ali deset litrov, saj doma nima nobenega pomanjkanja, kljub temu da je plačal in dal za pijačo. Ako bi še to vse ne zadostovalo, se da še kaj od doma prinesiti kak »šmira«, da se pa še tudi kaj privatnega narediti med delovnimi urami gotovim gospodom. Zato bomo take slučaje bolj opazovali, da jih bomo lahko prihodnjič po imenu imenovali. — Opazovalec.

Zidanimost. Progovna sekcija je poslala lansko leto v septembru vsem strankam, stanujočim v upravnih hišah, opomin radi higijenskih nedostatkov. Povdarja namreč, da je šef sanitetnega oddelka ob priliki inšpekcije upravnih hiš ugotovil razne nedostatke v smetišnici in greznici. Čudno se nam zdi, da drugih nedostatkov ni videl, kakor v greznici in smetišnici, ker greznice sploh ni, ker je vse od stranišč in vodovodov speljano po kanalih v Savo. Nadalje povdarja, da mečejo stranke razne odpadke v smetišnico, kar povzroča, da se je zaredila ogromna množina podgan in drugega mrčesa. To pa ne odgovarja resnici, res pa je, da v smetišnici pri hiši št. 18 še nismo videli nikdar nobene podgane, pač pa v kleti ogromno množino, tako da je človeka kar strah iti notri, posebno zvečer, ko se kar od vseh strani vsujejo pod noge. Kje tiči temu vzrok, hočemo na kratko pojasniti. V tej hiši ima neka stranka vedno več psov — lansko poletje jih je imela šest — ter ima še sedaj tri v kleti zaprte; tudi hišnik zapira svojo perutnino celo zimo v klet. Vse to je treba krmiti in tako ostanejo različni odpadki in ni čudno, da se je zaredilo toliko podgan, ker se lahko notri pasejo. Kleti so vendar narejene strankam za shranjevanje kurjave in živeža, ne pa za pasje in kurje hleve. Takih in enakih nedostatkov je pri tej hiši brez števila. Saj ta hiša itak ne zgleda kot personalna hiša, ampak kakor da je občinska, ker imajo vse privatne stranke iz velike Smoletove hiše vso oblast v pralnicah. Za enkrat toliko povemo bolj tiho na uho, sicer bomo bolj glasno spregovorili.

Maribor. Protestni shod, ki se je vršil v veliki Götzovi dvorani dne 1. aprila tl., je pokazal, da so se prebudile najširše plasti železničarjev. Nad dvatisoč jih je enodusno obsojalo sedanje postopanje uprave, protestiralo proti kršenju koalicijske svobode ter izjavilo, da so pripravljani boriti se za svoje zadnje pravice. Referenti Bahun, Stanko, Eržen in Magdič so v jedrnatih govorih pojasnili položaj, očrtali pogubonosno delo uprave ter pozivali vse železničarje na enotnost, ker le v enotni razredni organizaciji je mogoče uspešen boj za železničarske interese.

Videm-Krško. Dama na znanje, da je bil protestni shod jako dobro obiskan in je v našo splošno zadovoljnost dobro izpadel. Udeležili so se ga vsi naši železničarji, tudi »zvezarji«, katerih je še malo peščica tu, so se udeležili. Pogrešali smo pač uradnike. Oni hočejo še vedno svojo pot in se sramujejo med delavstvo. Udeležba je bila čez 60 oseb, kar je za nas, tu v tem malem kraju, lepo število.

Iz državne železničarske konference.

Dne 10. aprila 1927 so se vršila delegatska železničarska konferenca, na kateri je bilo 67 delegatov iz 34 podružnic.

Dnevni red je bil: Položaj železničarskega osebja in naši ukrepi za obrambo zadnjih pravic. Po vsestranski stvarni debati, v katero je posegla večina delegatov, ki so predložili svoje predloge in težnje, je bila soglasno sprejeta resolucija proti postopanju raznih ministrstev radi kršenja koalicijske svobode, ki se glasi:

Konferenca železničarskih zapupnikov, posečena polnoštevno iz vseh krajev države, ogorčeno protestira proti kršenju še obstoječih društvenih zakonov od strani političnih oblasti. Zlasti po strani političnih oblasti. Zlasti pa protiranjih zadev in velikega župana, ki sta brez motivacije odklonila pravila »Ujedinjenega Saveza Železničarjev Jugoslavije«. Protestira proti nastopu srezkega poglavarja v Radovljici in Celju, ki sta prepovedala že sklicane železničarske shode.

Konstatirajoč, da je tako postopanje kršenje iz ustavo in zakonom o zaščiti delavcev zagaraniranega koalicijskega prava ravno po onih organih, ki bi imeli v prvi vrsti čuvati in spoštovati po kraljevski vladi sankcionirane zakone, zahteva, da se delavstvu zagaranira polna koalicijska svoboda, pravo organiziranja in da se pravila »USZJ« odobre.

Nadalje resolucija je zahtevala na merodajne faktorje, ki se glasi:

Konferenca železničarskih zapupnikov, obravnavajoč splošen položaj železničarskega osebja, zlasti pa redukcije delavstva, znižanje urnih plač, pošiljanje delavstva na brezplačen dopust,

konstatira:

1. Da je položaj železničarjev — brez razlike kategorij — težak ter da se bo z najnovjšimi odredbami finančnega zakona za leto 1927-28 ta položaj še poslabšal. Redukcije osebja, znižanje

plač, ukinitve kilometraže, podaljšanje delovnega časa, podaljšanje in poslabšanje turnusa itd., je uvod v predstoječa nova poslabšanja.

2. Da je »Savez železničarjev Jugoslavije« od začetka svojega delovanja neprestano in požrtvovalno predvzemal mere, da se pridobitve železničarjev ohranijo in da ne pride do poslabšanja položaja. Da v tem ni več uspejo, je v glavnem pripisati reakcionarni politiki vlade na finančnem polju in urejevanju gospodarskega položaja, ki ga hočejo urediti z odvzemanjem pravic nižjemu državnemu uslužbenstvu in delavstvu in ne, kakor bi bilo potrebno, z odstranitvijo birokratičnega in neekonomskega upravnega aparata, z zmanjšanjem in omejitvijo policijskega in militarističnega režima.

Eden od velikih vzrokov temu položaju železničarjev pa so tudi oni sami. Njihova neorganiziranost, neborbenost in plašljivost v veliki meri omogoča oblastnikom, da delajo kar hočejo. čajo.

Veliki del krivde za takšen položaj pada na žolte organizacije, ki, čeravno se hvalijo s 25 tisoč članstva, niso podvzele ničesar, da se prepreči to poslabšanje. Nasprotno so s svojim klečeplavstvom in neborbenostjo to omogočile.

Proti takšni politiki oblastnikov, s katero se upropščajo vse žive in materialne dobrine na naših železnicah, konferenca

najodločneje protestira.

Zbrani odločno zahtevajo, da se s takšno politiko takoj preneha in da se življenjski in delovni pogoji železniških delavcev in nastavljenecv zboljšajo.

Železniška konferenca poziva vse železničarje cele države, da se organizirajo v borbeni organizaciji, v »Savezu železničarjev Jugoslavije«!

5. junija sem prav gotovo v Ljubljani!

Bistrica. Poročam, sodrug, da je bil naš javni shod prav dobro obiskan. Kot referent je nastopil sodrug Magdič iz Maribora in je nam zborovalcem v stvarnem govoru natančno pojasnil današnji železničarski položaj. Omenil je tudi našo bolniško blagajno in intervencije v Beogradu. Povdarjal je tudi, da je naša naloga, da pridobimo slehernega železničarja v naš Savez železničarjev, da bomo pripravljeni za bodoče boje.

Brežice. Dne 3. aprila 1927 je bil obdržan pri nas v Brežicah javen železničarski shod. Shodu je predsedoval s. Milavec, zapisnikar pa s. Vahčić. Shod je bil, z ozirom na tukajšnje razmere, zelo dobro obiskan: 36 samih naših sodrugov, nadalje 2 od »zveze« in 2 neorganizirana. Sodrug referent nam je stvarno razložil vse točke dnevnega reda ter pozival vse navzoče na skupen nastop proti vsem nakanam od strani uprave. Prečitala se je nato resolucija, katere je bila enoglasno sprejeta.

Novomesto. Pri nas se je vršil v nedeljo, dne 3. aprila, shod Saveza pri Müllerju. Predsedoval je s. Plevnik, kateri objavi dnevni red shoda, oriše splošni položaj železničarjev, nakar poda besedo sodr. delegatu iz centrale, Mravljetu, kateri poroča o intervenciji v Beogradu, o položaju v bolniški blagajni in naposled o položaju železničarjev po sprejetju budžeta za leto 1927-28. Navzoči so z ogorčenjem protestirali proti prenehanju proračuna ministrstva saobračaja, proti znižanju plač in redukcijam. Razvila se je živahna debata, ter so vsi govorniki ostro obsojali delo sedanje vlade, ki dela neredne eksperimente, ki so v škodo celi javnosti in trgovskemu svetu, v največjo škodo pa železničarjem. Predsednik na naposled na glasovanje predloženo resolucijo, katere je bila enoglasno sprejeta. — Radi obleke so bili navzoči mnenja, da namerava uprava uslužbenca samo prevariti, da bo namesto obleke v naturi razdeljevala relatum v denarju, da ne bodo dobili naposled ne obleke in ne denarja.

Zidani most. Sporočam Vam, da se je vršil shod pri nas v najlepšem redu in se ga je udeležilo precejšnje število železničarjev, vzlic temu da je bil v našem strokovnem listu napovedan šele ob pol 10., mesto ob 8. uri zjutraj, ob kateri se je tudi vršil. Sklicatelj imenovanega shoda je bil sodrug Železnik; predsedoval mu je sodr. Jagrič ter podelil besedo referentu centrale, sodr. Kovaču. V jedrnatih besedah je orisal naš mizerni položaj, za kar je žel tudi burno odobravanje. Bili pa smo mnenja, da se tega protestnega shoda udeležijo tudi naše bratske organizacije, t. j. UJNZ, kar pa na žalost iste niso storile, akoravno je njihovo želodno vprašanje isto kot naše, iz česar je razvidno, da so v njihovih vrstah ljudje, ki ne čutijo s svojimi sotrpini. Radi tega se oklepajmo v naši borbeni organizaciji, t. j. v SZJ, ki je edini, ki zastopa interese železničarjev.

»Profesionist«. Glasilo kategorijskega društva profesionistov, je čutil potrebo, da je sicer na naslov »Delavske Politike« napisal par vrstic, ki pa bi lahko v kakem neorientiranem železničarju napravile napaden utis. Govori se namreč o motenju »njihovega« sestanka v Mariboru. Resnici na ljubo ugotavljamo, da »društvo profesionistov« ni imelo v Mariboru nikakega »svojege« sestanka, ampak smo jim pisali, da naj pridejo v Maribor le za to, da jim tudi osebno povemo, da naj nas vendar enkrat puste v miru in naj nam več ne pošiljajo svojih okrožnic, časopisov in dopisov, katere moremo porabiti le za eno »gotovo« vporabo. Dobili ste dober poduk in sedaj upamo, da bomo imeli mir pred vami.

»Profesionist«. list »društva profesionistov«, je čutil potrebo obrekniti se ob »Ujed. Železničarja«, očitajoč njemu in vodstvu organizacije vse mogoče in sicer v jako izbranih besedah, za katere bomo morebiti piscu (ako se nam bo zdelo vredno in potrebno) dali še priliko, nastopiti dokaz resnice. — Vendar gospodje, ki imate toliko profesionistov pri Vas, ki so edino pravi (ker tisti profesionisti, ki so pri nas, sploh ne spadajo k Vam, dasi jih je vsaj desetkrat toliko kot pri Vas), zakaj pošiljate na konferenco v Beograd »profesionista« Kravosa in celo na intervencijo k ministrstvu istega gospoda, da zastopa profesioniste. Kolikor nam je znano, gošpod Kravos ni zaposlen kot profesionist ne v kurilnici in ne v delavnici, ampak ima docela drug posel.

Smrtna kosa. Dne 23. marca je premil naš stari sodrug Schurei Franc, ključavničar v delavnici Maribor. Omenjeni je bil eden od tistih pionirjev, ki so že pred kakimi tridesetimi leti polagali temelj naši razredno bojevni organizaciji ter je stal vedno v vseh težkih in burnih časih zvesto v vrstah zavednih borcev. Bil je tudi soustanovitelj Konzurnega društva, bil je tako udeležen v različnih delavstvu koristnih in potrebnih organizacijah. Po 43letni naporni službi je moral pred dvema letoma zapustiti delo, a vendar, na žalost, kakor se to godi mnogim stariim delavcem, je šel v pokoj brez najmanjše podpore. Najžalostnejše je pri nas to, da delavec, ki slučajno ni bil član kakega podpornega fonda, ker takrat se te institucije niso bile izvojevane, mora, ko mu moči opešajo, v zahvalo za njegovo požrtvovalno in zvesto službo na večer svojega življenja izpliti kupo bridkosti do dna ter trpeti pomanjkanje. Zato, železničarji, oglejmo si dobro take slučaje! To naj nam bo memento, da se borimo za starostno zavarovanje, kakor za vse naše pravice. — Naj bo lahka zemljica našemu staremu sobojevniku!

Iz bolniške blagajne.

Za zadnjo sejo bolniške blagajne je predlagal s. Stanko naslednje predloge:

1. Izplačilo dojitiljske podpore onim ženam, ki so rodile po 1. IV. 1926 in dojitiljske podpore, ker niso dojitile, niso dobile izplačane. Tolmačenje, ki ga je na naš sklep izdaja centralna uprava, po mojem mnenju ne more imeti veljavo šele za one porode, ki so se pripetili po dotičnem dnevu, ampak bi v najslabšem slučaju moralo veljati za vse, ki jih je v dotičnem stanju zateklo. Naj se torej na seji določi dan, od kdaj naprej se ta podpora izplača in se naj to izplačilo izvrši še tekom aprila na račun starega kredita.

2. Pripoznanje dojitiljske podpore, dečje opreme in babične pomoči zakonskim otrokom, rojenim po očetovi smrti. Principielno naj se reši tudi to vprašanje in sicer pozitivno, to je, da se vdovam, ki porode po moževi smrti v določenem času, za te zakonske otroke pripozna dečja oprema in dojitiljska podpora in babična pomoč.

Kot slučaj navajam vdovo Verbič Marijo, Preserje, čuv. 658, ki je porodila 5 mesecev po smrti moža, dne 19. 8. 1926.

3. Povračilo difference 75 Din onim železničarjem, katerim je bil ta znesek od babične pomoči pomotoma odtegnjen. Na podlagi ene zadnjih okrožnic se je odtegnilo 75 Din vsem onim uslužbencem, ki so sicer v staležu v kraju, kjer je sedež srezkega poglavarstva, a stanujejo pa v okolici. Veliko od teh pa je moralo klicati babico iz mesta ter ji tudi plačati višjo takso. — Predlagam, da se vsem dotičnim, ki so pri porodu imeli babico iz mesta, kar naj dokažejo s tozadevnim potrdilom babice, povrne že odtegnjeni znesek 75 Din.

Kot primer: Plevnik Valentin, sprevoznik, Novomesto, stanuje v Smihelu. Pri porodu pa je bila od 6. ure zvečer do 13. ure popoldne babica Neža Bojanc iz Novega mesta 24.

Vse tri točke je upravni odbor soglasno ugodno rešil ter je potreben sedaj le še odobrenje centralne uprave. Za dojitiljsko podporo za čas od 1. I. 1924 do 1. IV. 1926 pa bo treba zaprositi za naknadni kredit.

V Mariboru se bo razpisalo mesto Specialista za interne bolezni in ginekologijo. Tako se bo polagoma v Mariboru ustanovila posebna centralna ambulanta.

Železničarji v Ljubljani, poslužite se kopeli v Okrožnem uradu! Železničarji uživajo glasom posebne pogodbe v Okrožnem uradu za zavarovanje delavcev na Miklošičevi cesti poseben popust in sicer proti članski izkaznici bolniške blagajne. Pršna kopelj stane 3 Din, navadna parna kopelj 10 Din, kadna kopelj 10 Din.

V slučaju samomora moža pripada redna pogrebna in bolniške blagajne ženi, oziroma otrokom.

Čudna praksa z nezgodniki. Največji revež na železnici je gotovo delavec, ki se pri delu ponesreči ter mu, ako ostane pri življenju, skoro ne preostaja drugega, kot da si da vrv za vrat. Delavec, ako zbolí, ima skozi 26 tednov pravico do 70odst. hranarine in jo tudi dobi. Vse kaj družega pa je z nezgodnikom. Poškoduje se na primer težko na roki, nogi ali na notranjih organih, ga prepeljejo v bolnico. Na papirju mu pripada 100odstotna hranarina, a v resnici je dobi le 50 odstotkov. Ko je le nekoliko pozdravljen, ga odpuste iz bolnice in ko mine 70 dni od dneva nezgode, se mu hranarina sploh ustavi ter se mu določi le začasna renta. In kolika je ta renta? Ako ti ravno ne manjka cela noga ali roka, ali ako nisi popolnoma slep, dobiš od komisije odlok, da si 10 do 40 odstotkov delanezmnožen in dobiš potem — reci in piši — 10 do 40 odstot. rente, zaračunane po tvoji plači za 300 dni. In tako dobi nezgodnik, ko je nesposoben za delo, po 100 do 300 Din na mesec in naj s tem živi sebe in družino. — To je naravnost gorostasen škandal in takemu postopanju je treba narediti konec. Dokler delavec ni zmožen nastopiti službe, je vendar 100 odstotkov delanezmnožen, kar magari, če se je potolkel in zdrobil le palec na desni roki in se rana gnoji, on ne more delati, pa če je drugače še tako zdrav. — Princip bi moral biti: Za slučaj nezgode se zasiguraj ponesrečenca za čas do

26 tednov delovne nesposobnosti 100odstotna hranarina in za uvedbo tega se bo »Savez« z vsemi močmi boril.

Iz okrožnic.

Čin nakladnikov:

Generalna direkcija drž. žel. v Beogradu je izdala pod št. G. D. 18031 -27 od 16. marca 1927 sledečo okrožnico:

Gospod minister saobračaja je po predhodnem sporazumu z g. ministrom pravde in financ s svojim odlokom od 9. marca 1927 pod št. M. S. 5574 odredil, da se nakladnike uvrsti v II. kategorijo zvaničnikov, analogno kategoriji progovnih čuvajev, kateri po čl. 1 uredbe o prevedbi osebja pridejo v II. kategorijo zvaničnikov.

Personalni premog.

Ker je tozadevno izšla nova okrožnica, s katero se je s 1. aprilom 1927 ukinilo izdajanje premoža na obroke, jo tu v izvlečku prinašamo:

Okrožnica št. 2-II-27.

Predmet: Personalni premog.

Vsem uslužbenim edinicam!

Direkcija je z ozirom na dejstvo, da se nekatere jedinice vkljub strogim odredbam okrožnice št. 6-IV od 29. oktobra 1926 z obema dodatkom od 19. novembra 1926 in 28. dec. 1926 ne držijo danih navodil in da je nastala potreba izvajati strogo kontrolo o upravljanju državnega denarja, primorana ukiniti z veljavnostjo od 1. aprila t. l. izdajanje premoža na obroke odnosno veljavnost tozadevnih določb zgoraj navedene okrožnice in dodatkov.

Personalni premog se sme izdajati do predpisane množine upravičencem po členu 96 pravilnika o sporednih prinaldežnostih samo po predhodnem vplačilu odgovarjajočega zneska pri postajni blagajnici. Zato sprejemajo naročila in prevzemajo denar od 28. do 7. vsakega meseca od posrednika vseh železniških strok (in upokojevcov) edino le bi-vališči naročnikov najbližje ležeče postajne blagajnice, ki imajo zaračunati pobrani denar sproti v dnevniku depozitov; prejem denarja potrdi blagajnik naročniku v nabavni knjižici, ki služi obenem tudi v kontrolne svrhe. Zahtevnice je sestavljati sproti, jih zaključiti in poslati v enem izvodu v posebni kuverti na naslov: Direkcija drž. žel. v Ljubljani, osek V/3 z označbo »Personalni premog« tako pravočasno, da jih dobi direkcija zanesljivo najkasneje 8. vsakega meseca.

Kot personalni premog pride v poštev za enkrat samo kosovec iz rudnika Trbovlje. Cena temu premožu je Din 280 za tono.

Mašinsko odeljenje bo z rednimi razdelilniki nakazalo matičnim kurilnicam Ljubljana I. gl. kol. in Maribor kor. kol. primerne množine kosovca, pripravljene za razdelitev kot personalni premog, nad normalno potrebo za lokomotive. Če redni dotok premoža iz rudnikov iz kateregakoli vzroka izostane in je treba izdajati personalni premog iz kurilniških zalog, odloča mašinsko odeljenje od časa do časa, do katere mere se smejo te zaloge izčrpati v kritje personalnih naročil.

Postajne blagajnice Maribor gl. kol., Maribor kor. kol., Tezno, Ljubljana gl. kol. in Ljubljana gor. kol. kakor tudi glavna blagajna centrale za osebe direkcije, izstavijo ob naročilu premoža za vsakega posameznega uslužbenca nakaznico, s katero je dotični uslužbenec upravičen premog prejeti. To nakaznico je izročiti naročniku v roke.

Vsak uslužbenec, ki prejme premog, potrdi to z lastnoročnim podpisom na nakaznici; voznik lahko nakaznico sopodpiše, katero je izročiti organu kurilnice takoj, ko stranka (voznik) prevzame premog. Te nakaznice imajo kurilnice po izvršeni razdelitvi točno po aritmetičnem redu urejene skupno zahtevnico v posebnem ovitku odesku II/1, kateri iste pregleda in jih nato zopet vrne kaznilnici, katere jih hrani za dobo 3 let.

Za pravilno razdelitev premoža odgovarjajo šefi kurilnic oziroma postaj skupno z organi, katerim je poverjena razdelitev in vodstvo evidence premoža.

Podrobno razdelitev vrše vse navedene jedinice po potrebi ob vseh delavnikih. Za razdelitev dostavljeni vozovi morajo biti v predpisanem roku razloženi. Narastla stojnina pade na strošek posameznika, ki jo je zakrivil. Vozovi, ki bi se nakazali v razdelitev iz železniških skladišč, morajo biti uradno tehtani v praznem in polnem stanju.

Vodstvo poslov s personalnim premogom je matičnih kurilnicah poveriti uradniku, ki vodi evidenco in nadzorstvo pri razdelitvi, razen tega pa je dodeliti še sposobnega organa, kateremu se poveri tehtanje in podrobna razdelitev premoža in potrebno število delavcev za izdajo. Ta organ ne sme biti skladiščnik, kateremu je poverjeno s premogom za lokomotive. Razdelitev bodo nadzorovali organi maš. odeljenja, kateri se bodo od časa do časa tudi v rudniški postaji Trbovlje na licu mesta prepričali o dobri kvaliteti premoža.

Direktor: Inž. D. Knežević s. r.

Internacionalni pregled.

Mezdno gibanje čeških železničarjev. Češka uprava je po prvem uspe-

Žika je dvojnoslada žitna kava iz rži. Dobi se v rdečem zavitku. Žika je samo ena. Zahtevajte zato izrecno Žiko, da ne bo zamenjave.

hu enotnega nastopa čeških železničarjev, ki so izsilili, da se je stopilo z njimi v pogajanja, napela druge strune. Prepoveduje javne shode, kritiziranje uprave, a vse to ji ni pomagalo ter je ministrski predsed. Švehla po dnevnih razpravah z zastopniki organizacij izjavil, da je vlada pripravljena se pogajati in da se boče načrt prehodnih določb predložil glavnemu zaupniškemu odboru, ki naj jih sporazumno z organizacijami predela. Vendar pa s tem ni rešeno glavno vprašanje to je: vsebina pragmatike in za spremembo vsebine pragmatike se bo vodil energičen boj od 170.000 za boj pripravljenih čeških železničarjev.

Izvanredni občni zbor »Podpornega društva železniških delavcev in uslužbencev v Mariboru«, ki se vrši v nedeljo, dne 8. maja ob 9. uri v Gambirnovi dvorani. Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora. 2. Poročilo predsednika o društvenem poslovanju v preteklem letu. 3. Poročilo blagajnika. 4. Poročilo revizorjev za leto 1926. 5. Spremembe pravil. 6. Raznoterosti. Vabimo p. n. g. zaupnike k zanesljivi udeležbi izvanrednega občnega zbora, v slučaju odsotnosti pa njih namestnike. Odbor se zahvaljuje vsem gg. načelnikom, blagajnikom in zaupnikom našega društva za požrtvovalno delo v prid društva in njega članom. Gg. načelnike posameznih edinic, zaupnike in vse člane »Podpornega društva železničarskih delavcev in uslužbencev« prosimo, naj se potrudijo še pridobiti za društvo vse one železničarje, ki do danes še niso člani in šele v železniško službo sprejete, da s tem omogočijo procvit društva in tako pomorejo koristiti vsakemu posameznemu članu. Odbor prosi za nadaljno sodelovanje v tem smislu. Člani, ki plačujejo Din 5 mesečne članarine, imajo pravico do posmrtnine Din 4000. Za člane pa, ki plačujejo zvišano članarino, to je mesečno Din 12.50, znaša posmrtnina v tekočem letu Din 6000, katere se pa zviša vsako leto za Din 1000, dokler se ne doseže končno določena vsota Din 10.000. V slučaju nezgode se izplača članu polna posmrtnina kakor zgoraj navedeno. Pristopivši člani na zvišano članarino in posmrtnino dobijo v slučaju smrti v prvem letu 1/4 od 5000, v drugem 1/2 od 6000, v tretjem 3/4 od 7000, v četrtem 8000, v petem 9000 in v šestem letu članstva polno odpravnino 10.000 Din. — Odbor.

Izkaz »Vzajemnosti železniških uslužbencev Kraljev. SHS« Maribor, za leto 1926.

Članski izkaz:

Koncem leta 1925	4013
pristopilo leta 1926	388
odpravljenih leta 1926	120
ostalo koncem decembra 1926	4281

Dohodki:

Saldoprenos dne 31. dec. 1925	404.200,51
Članarina v letu 1926	233.622,—
Obresti naloženega kapitala	33.888,84
Najemnina hiše	13.804,25

Skupni dohodki 31. dec. 1926 Din 685.515,60

Izdatki:

Odpravnina v letu 1926	128.801,05
Upravni stroški	13.050,—
Vzdrževanje hiše	4.275,04
Tiskovine	3.634,75
Seje in revizije	2.507,50
Občni zbor	1.973,70
Pošta in koleki	1.924,60
Davek	931,50
Kurjava	766,—
Snaženje društvenega lokala	240,—
Saldoprenos dne 31. dec. 1926	527.411,46

Skupni izdatki svota Din 685.515,60

Blagajniško stanje 31. decembra 1926:

Premoženje v posojilnici na knjigo

št. 17.234	188.274,23
na knjigo št. 18.038	44.334,62
na knjigo št. 968	49.299,—
na knjigo št. 20.360	83.620,66
na knjigo št. 224/124	77.000,50
na knjigo št. 208	53.661,82
V čekovnem uradu št. 11.479	11.262,32
V gotovini, stanje blagajne 31. decembra 1926	19.958,31
	527.411,46

Vrednost hiše Sodna ulica 32 112.870,—

Skupno premož. društva vsota Din 640.281,46

Maribor, dne 31. decembra 1926.

Račune in knjige so mesečno in letno pregledane ter našli vse v redu: računski pregledniki gg. Pihlar Franjo I. r., Skofič Virgil I. r., Lovc Albin I. r., Mirt Jakob I. r.

Za odbor: Lorgier Simon I. r., t. č. predsednik, Pilaj Matevž I. r., t. č. tajnik, Petek Anton I. r., t. č. blagajnik.